

[Ingerlise Koefoed]

merne. Vi vil ikke forbyde folk at se, hvad der kan komme ned fra satellitterne, men vi vil sikre, da befolkningen jo ikke bare består af hr. Maisted'er, at også de mennesker, der er anderledes, mindre grupper, kan få lov til at se noget TV, som de synes om. Hvis vi reklamefinansierer TV-programmer, bliver det umuligt at lave TV fra det blikskur, som hr. Maisted tror jeg helst vil have lavet TV fra, for der er ikke befolkningsunderlag nok til at bære de programmer, hvis de skal reklamefinansieres. Sådan er det. Det er vigtigt for os, at alle slags mennesker kan få nogle TV-programmer. Det får de ikke efter hr. Maisteds model.

Steenholdt (Grøn.):

Jeg skal nok lade være med at blande mig i diskussionen om reklame-TV. Vi er alligevel en uge efter nyhedsformidlingen i Danmark.

Det er vistnok første gang i løbet af mit snart 9-årige medlemskab af folketinget, at Grønland ikke bliver nævnt med et eneste ord i statsministerens åbningstale. Jeg har nu ikke taget det som udtryk for, at statsministerens interesse for Grønland er blevet mindre siden sidst, men der må da være en forklaring, som jeg glæder mig til at høre. Jeg vil ikke bruge tiden til at komme med bemærkninger vedrørende den interne grønlandske politik, altså forholdet mellem det siddende siumutlandsstyre og oppositionspartiet atasut. Jeg vil koncentrere mig om relationerne mellem Danmark og Grønland, altså områder, som den danske regering i sidste ende har ansvaret for.

Jeg vil gerne indledningsvis konstatere, at det er min opfattelse, at samarbejdet mellem det grønlandske landsstyre og den danske regering er blevet bedre, og det er mit ønske, at denne tendens vil fortsætte i indbyrdes tillid.

Jeg er derimod knap så tilfreds med samarbejdet mellem de danske og de grønlandske politikere i det såkaldte kontaktudvalg. Jeg har været medlem af dette udvalg fra starten, og det er mit indtryk, at begge parter pænt og høfligt orienterer hinanden om deres gøren og laden, men det er, som om man savner en dialog imellem parterne.

Det er min opfattelse, at samarbejdet i kontaktudvalget først kan få dybde og vægt, såfremt man i dette udvalg kommer til at

diskutere politiske emner i Grønland, viser sine holdninger til de store og daglige problemer i Grønland. Efter min mening skulle kontaktudvalget gerne være en inspiration mellem parterne til løsning af vore daglige problemer.

Jeg vil gerne bede folketingets præsidium om at gøre sit til, at dette udvalg kan få større engagement i samarbejdet.

Det grønlandske sundhedsvæsen er som bekendt et fælles anliggende, hvor den danske regering har det endelige ansvar. En nylig afholdt konference med deltagelse af de fleste læger i Grønland samt embedsmænd har efterladt det indtryk, at der stadig er mange uløste problemer inden for denne sektor, og jeg vil gerne bede den danske regering om at gøre sit yderste for, at denne for Grønlands befolkning så vigtige sektor kan blive så effektiv som muligt.

Specielt vil jeg i den forbindelse nævne den frygtede sygdom AIDS, som efter sigende også har fået udbredelse i Grønland. Jeg henstiller til sundhedsmyndighederne såvel i Danmark som i Grønland at vise denne sygdom den største opmærksomhed. Dens videre udbredelse i Grønland kan få katastrofale følger. Jeg har tænkt mig at stille det spørgsmål til Grønlandsministeren, hvorfor man har været så overfladisk – selv om man måske var vidende om, at det var sket – ikke at informere det grønlandske sundhedsvæsen og så begynde på den efter min mening forsinkede oplysning om den farlige sygdom.

Boligsektoren er ligeledes fortsat et fællesanliggende. Boligstøtte på favorable vilkår er stadig grundpillen i den grønlandske boligsektor. Ikke desto mindre er vi i partiet atasut glade for, at realkreditinstitutterne har gjort deres indtog i Grønland. Vi venter os meget af deres indsats.

Grønlands udtræden af EF har forringet mulighederne for igangsætning af boligbyggeri med regionalfondens tilskud. Vi håber meget, at realkreditinstitutternes initiativ til en vis grad vil kompensere herfor. Jeg vil anmode den danske regering om gennem samtaler med det grønlandske landsstyre at gøre sit til, at der ikke fra det offentliges side gribes forstyrrende ind, ikke mindst i den indledende fase; udviklingsfasen, så realkreditinstitutterne får fred og ro til at udvikle sig i Grønland.